

Krāslava

Linards Onzuls

Turpinot svētdienas pastaigu, mēs joprojām atrodamies Krāslavā un šoreiz mēs pastaigāsimies grāfa pilī un pils parkā, uzzināsim par Krāslavas baznīcu un arī kādu senu teiku par mīlestību.

Krāslavas pils un parka ansamblis

Pils ir ievērojams republikas nozīmes arhitektūras piemineklis, kuru cēlis grāfs L. J. Plāters.

Pils celtniecība sākās 18. gadsimta sākumā un turpinājās līdz 1791. gadam. No 1923. līdz 1931. gadam ēka pārbūvēta vietējās ģimnāzijas vajadzībām. 1982. gadā pili sāka restaurēt; pašlaik pils restaurācijas darbi apstājušies līdzekļu trūkuma dēļ. IZRĀDĪJĀS, ka Krāslavas pils ir Latvijā vienīgā celtne, kurā atrodas 18. gadsimtā gleznotas gleznas (izņēmums ir Rundāles pils).

No pils uz Daugavu ved šauras akmens kāpnes. Apkārt pilij atrodas parks, kuru aptver no akmeņiem mūrēts žogs. Parka teritorija ir 15 ha. Parku sāka veidot 1760. gadā. Parkā ir 32 introducētu koku sugas, kā arī dzīvo vīngliemeži, kurus savā laikā atveda no Spānijas. Tas ir regulāra stila parks. Parkā ir saglabājušās mākslīgās pilsdrupas un ala. Vecie iedzīvotāji stāsta, ka pili ar šo alu savieno pazemes eja. Otra pazemes eja it kā vedusi no pils uz baznīcu. Pils iekšējā pagalmā atrodas baseins, tam apkārt aug skaistas, slaidas tūjas. Parkā ir neliels dīķītis, kurš aizņem 0,15 ha platību. Parkā aug dižliepa, kuras stumbra apkārtmērs ir 4,55 m. Parks turpinās līdz

Jāņupītes krastam, kur atrodas grāfa bibliotēka.

Krāslavas katoļu baznīca

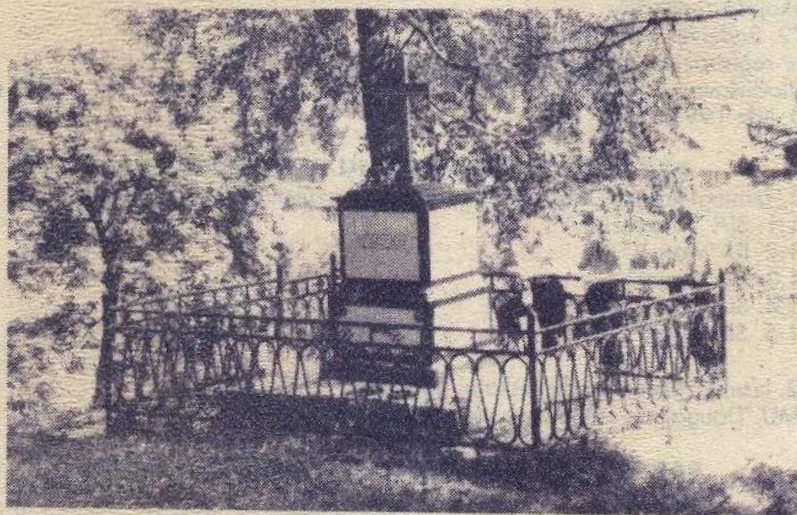
ir valsts nozīmes arhitektūras piemineklis. Spilgtākais vēlā baroka stila beztorņu baznīcas paraugs Latgalē. 1590. gadā tika uzcelta pirmā koka baznīca. Tagadējā mūra baznīca celta 1755.—1767. g. pēc itāļu arhitekta Parakas plāna. Baznīca ir trīsjomu mūra bazilika ar divām piebūvēm — bijušā garīgā semināra ēku un Svētā Donāta kapellu (1818. gads). Pagalmā barokāls zvanu tornis, celts 1838. gadā. Baznīca celta kā Latgales bīskapijas katedrāle. Ievēribu pelna galvenā — Svētā Ludviķa — altāra glezna. To gleznojuši Mateiko un Jablonskis. Baznīcas galvenā fasāde veidota ar barokālu portālu un frontonu, divkāršiem pilastriem un dekoratīvo atiku. Iekštelpas segtas ar cilindriskām, kupola un krusta velvēm. Baznīca iesvētīta Svētā Ludviķa vārdā 1777. gadā. Baznīcas

metriku grāmatas sāktas rakstīt ar 1667. gadu. Baznīcai piederēja 52,9 ha zemes.

Korņicka kaps

Netālu no Mīlestības kalna avota atrodas Korņicka kaps. Jāzeps Korņickis bija Eversmuižas īpašnieks, kurš 1838. gadā nošāvēs nelaimīgas mīlestības dēļ. Ar šo vietu arī saistās teika. Jauniešu mīlestība ir bijusi abpusēja, tikai Jadvīgas tēvs nav gribējis piekrist šīm precībām, jo negribēja atdot meitu izbijušam poļu muižniekam. Jaunieši sarunāja, ka Jadvīga pēdējo reizi ies pie tēva lūgt atļauju. Ja tēvs nepiekrītis, tad viņa parādīsies ar sveci logā. Jāzeps palicis uz kalna, gaidot atbildi. Beidzot tēvs ir devis piekrišanu precībām. Bet sagadījās tā, ka istabā ir iegājusi kalpone ar sveci. Jāzeps gaismu ieraudzījis, nošāvēs. Jadvīga pēc tam iestājusies klosterī.

Autora foto. Korņicka kapa piemineklis.

Latgales Laiks, 14. oktobris, 1995.